

Περίληψη: Πολλοί προ-κλασικοί συγγραφείς θεωρούσαν ότι ήταν αυτονόητο να συμπεριλαμβάνουν αξιολογικές κρίσεις και κανονιστικές προτάσεις στην διερεύνηση των οικονομικών φαινομένων. Στην κλασική οικονομική σκέψη παρατηρείται όμως μια σταδιακή κυριαρχία της ιδέας της αξιολογικά ουδέτερης οικονομικής επιστήμης, η οποία ισχυροποιήθηκε με τη δεύτερη γενιά της οριακής σχολής. Πιο συγκεκριμένα, σαφείς ενδείξεις αυτής της τάσης μπορούν να βρεθούν στα έργα των Sidgwick, Pareto και Fisher. Το άρθρο εξετάζει τη διαδικασία αυτής της αλλαγής αλλά και τους πιθανούς λόγους εμφάνισής της. Επίσης, η εργασία αναλύει αυτή την τάση σε σχέση με την αυξανόμενη επιρροή της κλασικής φυσικής και της θετικιστικής φιλοσοφίας της επιστήμης. Το άρθρο υποστηρίζει ότι υπήρξε μια σταδιακή διεύρυνση της έννοιας του όρου «αξιολογικές κρίσεις» για να συμπεριλάβει νοητικές καταστάσεις και ψυχολογικά κίνητρα. Η μελέτη αυτών των εξελίξεων είναι απαραίτητη για την κατανόηση του σχηματισμού της ορθόδοξης οικονομικής θεωρίας και ειδικά της ορθόδοξης μικροοικονομικής θεωρίας.

